

Luka in Raša sta ob koncu šolskega leta in zaključku treningov strnila nekaj misli o pretekli judo sezoni.

LUKA VUKOVIČ

Kakšni so občutki na samostojni poti po prvem letu?

Občutek je zelo dober, ker vem kakšna je bila pot, ekipa pa je ostala povezana, še bolje rečeno pa postala. Odnosi so bolj individualni in s tem močnejši. Ne bi pa rekel, da je samostojna. Bila bi, če bi šel sam. Ideja je bila moja, ampak so se pridružili še tekmovalci, s katerimi sem bil prej v drugem klubu. Veliko je pomagala Raša (kljub temu, da takrat v visoki nosečnosti ni bila ravno navdušena z mojo idejo), in ne smem pozabiti starše, ki so se prostovoljno vključili in ogromno prispevali k organizaciji in predvsem energiji. Zdi se mi, da je najbolj pomembna dobra povezanost in vključenost ljudi, ki se združujejo v klub in je osnovni cilj. Tekmovalci, trenerji, starši.

Si pričakoval, da se bodo jeseni vsi vrnili?

Sem! ☺

Kakšni so bili načrti za letošnje leto 2013/2014?

Nekaj otrok je že pred to sezono dokazalo, da so talentirani/nadarjeni. Taki tekmovalci se bodisi zaradi pritiskov staršev bodisi zaradi lastne želje, lahko čustveno in duševno prezgodaj izpraznijo. Poleg tega pa so prav ti fantje z visokimi cilji, morali iti še čez odločitev, ki ni bila lahka, saj vemo s kakšnimi materialnimi pogoji razpolaga prejšnji klub. Zato sem želel v letošnji sezoni na prvem mestu, da ostane skupina v enaki zasedbi.

So bili cilji doseženi?

Zasedba je ista. Nihče ni nehal. Imamo pa poleg tega srebro iz DP in dve 5 mesti, ki bi bili lahko z nekaj sreče tudi višji!

Kaj boš spremenil za naslednje leto?

Ta skupina prehaja počasi v bolj zrelo obdobje. V skupini so otroci z različnimi ambicijami. Nekateri želijo zgolj zabavo in druženje, nekateri pa imajo višje apetite. Glede na skupni dogovor se bomo dogovorili kako v naslednjo sezono.

Pričakovanja in cilji za leto 2014/2015!

Pričakujem večjo prisotnost na treningih nekaterih posameznikov. Imam točen podatek za vsakega za letošnje leto, tako da ne bo težko izmeriti. Glede ciljev pa se bomo kot rečeno dogovorili skupaj. Pričakujem tudi, da bo prihajalo do težav na šolskem področju in s tem manjkanje na treningih, vendar tega ne odobravam. Če ne bo prisotnost na treningih ustrezna, ne moremo pričakovati določenega uspeha v športu. Prepričan pa sem da gre oboje vzajemno! Nekateri to tudi dokazujejo!

Kateri trenutek se ti je iz letošnjega leta najbolj vtisnil v spomin?

Medalja na DP vsekakor ne more mimo spomina. Se pa zapomnim prav vsake tekme.

Kako uspešna je bila Raša v tem letu (tvoje mnenje)?

Rašo morda vsi vidijo kot tekmovalno osebo. Vendar ima posluh tudi za otroke, ki ne nosijo v sebi take lastnosti. Sam sem bil prisoten skoraj na vseh njenih treningih in sem opazil, da se ukvarja z vsakim enakovredno. Je neizprosna in zelo vztrajna pri malenkostih, ki bi bile za nekoga nepomembne, vendar to vnaša otroku red, ki je pomemben tudi pri lastnem miru. Pri njenem delu črpam tudi sam inspiracijo. Z nekaterimi je kljub kratkemu času dosegla viden napredek, v nekaterih primerih čudež (Raša bo vedela na katere mislim 😊). Z nekaterimi bolj nadarjenimi pa ima tudi že zelo lep tekmovalni rezultat. Vendar medalje okoli vratu govorijo same zase, sam vidim njen uspeh na vzgojnih in osebnostnih področjih otrok.

RAŠA SRAKA VUKOVIČ

Kakšni so občutki na samostojni poti po prvem letu?

Mislím, da sem prvo leto uspešno prebrodila. Občutki so dobri. Cilji so doseženi.

Kaj ti je šlo po glavi pred prvim samostojnim treningom?

Pred prvim treningom sem imela malce treme, saj je minilo kar nekaj let od kar sem nazadnje vodila skupino otrok te starosti. Predvsem sem upala na to, da me bodo otroci sprejeli in da jim bo trening juda zanimiv. Veliko mi je pri tem z nasveti pomagal Luka.

Kakšna so bila tvoja pričakovanja o tvoji skupini?

Nisem imela nekih pričakovanj. Upala sem le, da bo skupina dovolj velika, da se bo dalo delati in da bo ostala tako velika do konca šolskega leta.

Kako si zadovoljna s svojo skupino (številom, delom v skupini)?

Imam lušno skupino desetih otrok, ki so se tudi med seboj lepo ujeli. Res pa je, da je skupina zelo heterogena. Otroci so stari od 7 do 11 let, nekateri so začetniki, spet drugi imajo kar nekaj let juda za sabo, eni so zelo tekmovalno usmerjeni, druge tekmovalništvo ne zanima...je bil kar velik izziv organizirati trening tako, da so bili vsi zadovoljni. Dobro bi bilo, da bi imela še kakšno deklico več v skupini, saj sta trenutno le dve.

Kateri trenutek se ti je iz letošnjega leta najbolj vtisnil v spomin?

Nimam nekega posebnega trenutka. Najbolj se spominjam tekmovalništva in reakcij otrok ob njihovih zmagah in porazih. To je prava šola življenja in vesela sem, da sem lahko zraven in jih pomagam voditi. Sama pa sem najbolj vesela, ko me poslušajo in delajo po mojih navodilih. Seveda sem bila zelo ponosna tudi ko so ob koncu šolskega leta vsi opravili izpit za višji pas.

Popotnica otrokom na počitnice

Naj uživajo, naj se igrajo, skačejo, plezajo, plavajo...naj bodo čim več na zraku.

Kako uspešen je bil Luka v tem letu (tvoje mnenje)?

Luka si je zadal cilj, da ohrani svojo skupino 15-tih otrok in jo tudi je. Tudi zanj je bilo to leto kar precej naporno, saj je imel kar veliko obveznosti povezanih z njegovo službo, zasedene vse petke in sobote, poleg tega pa imava doma še eno leto starega Nikolaja. Na srečo mu pri treningih pomaga Jožef Šimenko, tako da so treningi potekali po načrtih. Sama (kot profesionalni športnik) sem sicer mnenja, da bi morala imeti njegova skupina malce več reda, vendar me Luka hitro opomni, da so to vseeno še otroci in da bo že, vse ob svojem času. Seveda ima prav, navsezadnje ima leta izkušenj. Luka je eden redkih trenerjev, ki ne gleda samo na svoje ambicije in ambicije nakaterih staršev, ampak predvsem na to, kaj je najboljše za otroke.

Ljubljana, 29.6. 2014